

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดของไวทกทสกี เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความโน้มน้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทกทสกี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. การเลือกตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างแผนการสอน
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เพื่อที่จะนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร วารสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ คู่มือครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและการสอนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

1.2 ศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีของไวทกทสกี จากตำราเอกสาร บทความ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการนำแนวคิดหรือทฤษฎีของไวทกทสกีมาใช้ในการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวการสอนเขียนของเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995)

2. ประชากรและตัวอย่างประชากร

2.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพญาไท สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในประเภทโรงเรียนขนาดใหญ่ และมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน

2. เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในสภาพชุมชนเมือง

2.2 การคัดเลือกตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (simple random sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน จากทั้งหมด 9 ห้องเรียน ได้นักเรียนจำนวน 30 คนเป็นตัวอย่างประชากร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 1 ฉบับ คือ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลท์ (Burkhalter, 1995)

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะและขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 เป็นแบบทดสอบอัตนัย 1 ฉบับ จำนวน 1 ข้อ

3.1.2 เกณฑ์การให้คะแนน คือ เกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวการสอนเขียนของเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995) โดยแบ่งประเด็นในการพิจารณาการให้คะแนนไว้ 3 ประเด็น คือ

1. คุณภาพของข้ออ้าง (claim)

ข้ออ้าง หมายถึง การเขียนแสดงความคิดของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเห็นด้วย

2. คุณภาพของข้อมูล (data)

ข้อมูล หมายถึง การเขียนสนับสนุนความคิดของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเห็นด้วย โดยเขียนจากสิ่งที่เป็นจริง ประสบการณ์ สติ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

3. คุณภาพของเหตุผล (warrant)

เหตุผล หมายถึง การเขียนอธิบายสิ่งอื่น ๆ อีกซึ่งเชื่อมโยงกับการเขียนสนับสนุนความคิดของผู้เขียนที่แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์กับความคิดของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเห็นด้วย แต่ละส่วน คือ คุณภาพของข้ออ้าง คุณภาพของข้อมูล และคุณภาพของเหตุผล แบ่งการให้คะแนนเป็น 0, 2, 4 และ 6

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกี (Burkhalter, 1995) มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) หนังสือแบบเรียนคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบ เทคนิคการเขียนข้อสอบ ของชวาล แพรัตกุล (2520) และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีของไวคอกทสกี จากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง และศึกษาการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวการสอนเขียนของเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995)

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำแนวคิดหรือทฤษฎีของไวคอกทสกีจากบทความเรื่อง การสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว (persuasive essays) ตามแนวคิดของไวคอกทสกีในระดับประถมศึกษา มาใช้ในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกี (Burkhalter, 1995)

1.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกี (Burkhalter, 1995) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาไทย จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องด้านภาษา ความตรงตามเนื้อหา และเหมาะสมกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกี (Burkhalter, 1995) ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 25 คน เพื่อทดสอบความเหมาะสมของเวลาและการสื่อความหมายของภาษา

1.6 นำผลที่ได้จากการนำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกี (Burkhalter, 1995) ไปทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขด้านภาษาของแบบทดสอบจนสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้กับตัวอย่างประชากร

2. เกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวการสอนเขียนของเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995) มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) หนังสือแบบเรียนการสอนภาษาไทย คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วารสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนและการสอนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

2.2 ศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีของไวคอกทสกี จากตำรา บทความ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการนำแนวคิดหรือทฤษฎีของไวคอกทสกีมาใช้สร้างเกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกี (Burkhalter, 1995)

2.4 สร้างเกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกี (Burkhalter, 1995) จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบ่งประเด็นในการพิจารณาไว้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. คุณภาพของข้ออ้าง (claim)

ข้ออ้าง หมายถึง การเขียนแสดงความคิดของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเห็นด้วย

2. คุณภาพของข้อมูล (data)

ข้อมูล หมายถึง การเขียนสนับสนุนความคิดของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเห็นด้วย โดยเขียนจากสิ่งที่เป็นจริง ประสบการณ์ สถิติ หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

3. คุณภาพของเหตุผล (warrant)

เหตุผล หมายถึง การเขียนอธิบายสิ่งอื่น ๆ อีกซึ่งเชื่อมโยงกับการเขียนสนับสนุนความคิดของผู้เขียนที่แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์กับความคิดของผู้เขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเห็นด้วย

2.5 นำเกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนเรียงความแบบ โนม์นำวตามแนวคิดของไวคอกทลกี (Burkhalter, 1995) ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องด้านภาษา ความตรงตามเนื้อหา และเหมาะกับวุฒิภาวะของผู้เขียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์

2.6 นำเกณฑ์ในการวิเคราะห์คุณภาพการเขียนเรียงความแบบ โนม์นำวตามแนวคิดของไวคอกทลกี (Burkhalter, 1995) ที่ได้ปรับปรุงแล้วมาใช้เป็นเกณฑ์ในการ ตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความแบบโนม์นำวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่ ตัวอย่างประชากร โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน และผู้วิจัย รวมเป็น 4 คนเป็นผู้ตรวจ

2.7 นำคะแนนที่ได้จากตรวจของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้วิจัยมา วิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนระหว่างผู้ตรวจทั้ง 4 คน โดยการหาค่าสหพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์การทดลองใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโนม์นำวและเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโนม์นำวตามแนวคิดของไวคอกทลกี (Burkhalter, 1995) เพื่อหาค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และผู้วิจัยรวมเป็น 4 คน ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 6 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิและผู้วิจัย

ลำดับที่ของผู้ตรวจให้คะแนน	ค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนน
1 และ 2	0.8291
1 และ 3	0.5386
1 และ 4	0.6354
2 และ 3	0.5899
2 และ 4	0.5068
3 และ 4	0.7862

ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ (R_{xy}) ระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านและผู้วิจัย 1 คน รวมเป็น 4 ท่าน มีค่าเท่ากับ 0.8291, 0.5386, 0.6354, 0.5899, 0.5068 และ 0.7862 ตามลำดับ แสดงว่าการตรวจให้คะแนนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิและผู้วิจัยมีความสัมพันธ์กัน

4. การสร้างแผนการสอน

แผนการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลที่มีจำนวนทั้งหมด 12 แผน มีลักษณะและขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลซึ่งเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995) ได้เสนอหลักสูตรของการสอนไว้ ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดดังกล่าวมาเป็นหลักสูตรของการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอล ซึ่งประกอบด้วย 6 จุดประสงค์ ได้แก่

จุดประสงค์ที่ 1 การสอนให้นักเรียนรู้จักเรียงความแบบโน้มน้าว

จุดประสงค์ที่ 2 การช่วยนักเรียนในการพัฒนาการอ้างเหตุผลและคำอธิบายข้อคัดค้านของผู้อ่าน

- จุดประสงค์ที่ 4 การเปลี่ยนวิธีการข้างเหตุผลจากการพูดเป็นการข้างเหตุผล
ด้วยการเขียน
- จุดประสงค์ที่ 5 การชี้ให้เห็นถึงการข้างเหตุผลที่ดีและการข้างเหตุผลที่ไม่ดี
- จุดประสงค์ที่ 6 การสนับสนุนทรรศนะของตนเอง

4.2 ผู้วิจัยได้นำจุดประสงค์ของการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทกทสกี ซึ่งเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995) ได้เสนอหลักสูตรของการสอนไว้มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมในแผนการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว สำหรับจุดประสงค์ที่ 1 การสอนให้นักเรียนรู้จักเรียงความแบบโน้มน้าว คือ การอธิบายโดยการยกตัวอย่างบทอ่านที่มีลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าว การเปรียบเทียบบทอ่านที่มีลักษณะโน้มน้าวกับบทอ่านที่มีลักษณะอื่น ๆ การยกตัวอย่างบทอ่านที่มีลักษณะโน้มน้าวเพื่อให้นักเรียนและครูได้ช่วยกันสรุปเป็นรูปแบบโครงสร้างการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดและกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอนของจุดประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับไทเลอร์ (Tyler, 1970) ได้กล่าวไว้ว่า จุดประสงค์ควรจะเป็นการพัฒนาหลักการทั่ว ๆ ไป มีการกำหนดเนื้อหา การสรรหากิจกรรมต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยให้เกิดผลบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา โดยยึดทฤษฎีการเรียนรู้รูปแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อเป็นหลักในการกำหนดจุดประสงค์ (อ้างถึงใน หอม คลายานนท์, 2534) รายละเอียดของขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทกทสกี นำเสนอดังนี้

จุดประสงค์ที่ 1 การสอนให้นักเรียนรู้จักเรียงความแบบโน้มน้าว
การอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าเรียงความแบบโน้มนำนั้ก็คือ เรียงความที่เขียนเพื่อให้ผู้อ่านเห็นด้วยกับคำขอร้อง คำแนะนำ หรือทรรศนะต่างๆ ซึ่งเป็นเรียงความที่แตกต่างจากเรียงความและบทความอื่น ๆ

วิธีการสอน

1.1 การอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความหมายของการจะเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

1.2 การอธิบายที่ให้นักเรียนเห็นความแตกต่างของเรียงความประเภทนี้ กับประเภทอื่น ๆ

จุดประสงค์ที่ 2 การช่วยในการพัฒนาการอ้างเหตุผลและคาดหมายข้อคัดค้านของผู้อ่าน

วัตถุประสงค์อย่างหนึ่งของการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวก็คือ การคาดหมายข้อคัดค้านของผู้อ่านล่วงหน้าแล้วอ้างเหตุผลข้อมูล และการเขียนรายละเอียดสนับสนุนอย่างเพียงพอก่อนที่ผู้อ่านจะแสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วย

วิธีการสอน

2.1 นักเรียนร่วมกันพิจารณาหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

2.2 ตารางแสดงความคิดเห็น ให้นักเรียนใส่เหตุผลแสดงความคิดเห็นลงในตารางซึ่งประกอบด้วย 3 ช่อง ดังนี้

นักเรียนใส่เหตุผลที่ควรควรเห็นด้วยกับหัวข้อเรื่องที่กำหนดในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว	ครูแสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยกับหัวข้อเรื่องที่กำหนดในภาคเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว	นักเรียนเสนอเหตุผลเพิ่มเติมเพื่อโน้มน้าวครูให้เห็นด้วยกับหัวข้อเรื่องที่กำหนดในภาคเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

2.3 ครูใช้ตัวอย่างซึ่งมีวิธีการเขียนแบบโน้มน้าว โดยเป็นจดหมายที่เขียนเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดให้นักเรียนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว ซึ่งครูอธิบายว่าจดหมายนี้ นำมาให้นักเรียนอ่านนั้น เพื่อตัวอย่างไม่ใช่ให้นักเรียนลอกเลียนแบบ

2.3.1 นักเรียนเสนอการอ้างเหตุผล และข้อโต้แย้งของการโน้มน้าวขึ้นบนกระดานดำ

2.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินว่า การอ้างของเหตุผลใดที่สามารถโน้มน้าวทำให้ผู้อ่านเชื่อถือ คล้อยตาม

2.3.3 นักเรียนเขียนข้อความการอ้างเหตุผลใหม่ซึ่งไม่มีในเนื้อเรื่อง

2.4 ครูและนักเรียนทบทวนการอ้างเหตุผลจากตัวอย่างของจดหมายซึ่งมีวิธีการเขียนแบบโน้มน้าว

2.4.1 นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับจดหมายนั้นใหม่บนกระดาษดำตามคำแนะนำที่ได้รับ

2.4.2 ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงความคิดแตกต่างในแต่ละย่อหน้า

2.4.3 นักเรียนเพิ่มการอ้างเหตุผลที่สนับสนุนเพิ่มเติมอีกในเนื้อเรื่องเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อถือคล้อยตาม

2.4.4 นักเรียนเขียนการอ้างเหตุผลเพิ่มเติมตามความคิดของตนเอง

2.4.5 ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงการใช้คำเชื่อมในการเรียงความแบบโน้มน้าว เช่นคำว่า ดังนั้น เพราะว่า อ้างถึง สรุปว่า นับตั้งแต่

2.4.6 ครูอธิบายโครงสร้างของเรียงความแบบโน้มน้าว ดังนี้
ข้อความที่แสดงถึงความเชื่อถือ - มักจะอยู่ที่หน้าแรก
เหตุผลที่ 1 - การสนับสนุนความเชื่อ
ความคิดที่จะนำมาสนับสนุน - เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุผลที่ 1 ให้มากขึ้น

เหตุผลที่ 2 - การสนับสนุนความเชื่อ
ความคิดที่จะนำมาสนับสนุน - เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุผลที่ 2 เพิ่มเติม

เหตุผลที่ 3 - การสนับสนุนความเชื่อ
ความคิดที่จะนำมาสนับสนุน - เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุผลที่ 3 เพิ่มเติมอีก

2.5 นักเรียนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวเป็นของตนเองทั้งการเขียนอ้างเหตุผลสนับสนุนในเรื่องที่กำหนดให้ และต้องเขียนการอ้างเหตุผลคัดค้านกับเรื่องที่กำหนดให้

จุดประสงค์ที่ 3 การกระตุ้นให้นักเรียนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว การที่นักเรียนได้ชมวีดิทัศน์ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าไปสู่การอภิปรายการได้ว่า จะช่วยให้นักเรียนในการพัฒนาอ้างเหตุผล ซึ่งจะเป็นสิ่งจำเป็นในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

วิธีการสอน

- 3.1 นักเรียนดูวิดีโอทัศน์ 1 เรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่จะนำไปสู่การได้วาที
- 3.2 นักเรียนตอบคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น
- 3.3 นักเรียนเขียนการอ้างเหตุผลที่เห็นด้วย และการอ้างเหตุผลที่คัดค้านกับเรื่องนั้น
- 3.4 ครูเขียนการอ้างเหตุผลที่เห็นด้วย และการอ้างเหตุผลที่คัดค้านของนักเรียนขึ้นบนกระดานดำ
- 3.5 นักเรียนเพิ่มเติมการอ้างเหตุผลที่เห็นด้วย และการอ้างเหตุผลที่คัดค้านกับเรื่องนั้นอีก

จุดประสงค์ที่ 4 การเปลี่ยนวิธีการอ้างเหตุผลจากการพูดเป็นการอ้างเหตุผลด้วยการเขียน

ขั้นนี้เป็นขั้นสำคัญเพราะเด็กรู้สึกสบายกับการที่ได้แต่คิดแต่ยังไม่ได้เขียนการได้วาทีอภิปรายถกเถียงกันจะทำให้นักเรียนได้เตรียมการข้อมูลในการอ้างเหตุผล กิจกรรมนี้ส่งผลดีมากเพราะจะทำให้นักเรียนได้ร่วมมือกันและได้ปรับปรุงความคิดที่ไม่สมบูรณ์

วิธีการสอน

- 4.1 ครูนำหัวข้อที่จะเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวมาดำเนินการอภิปรายได้วาที เพื่อช่วยนักเรียนในการรวบรวมเหตุผล
- 4.2 นักเรียนระดมสมองช่วยกันคิดหาเหตุผลตามที่ตนเห็นด้วย อาจเป็นเหตุผลฝ่ายเสนอหรือฝ่ายค้านก็ได้
- 4.3 ครูเขียนการอ้างเหตุผลของนักเรียนทั้งฝ่ายเสนอ และฝ่ายค้านขึ้นบนกระดานดำ
- 4.4 ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 ทีม คือฝ่ายทีมเสนอและทีมฝ่ายค้าน จากนั้นแต่ละทีมช่วยกันคิดหาเหตุผลมาสนับสนุนเพิ่มเติมอีก
- 4.5 แต่ละทีมเลือกตัวแทน 3 คนเพื่อที่เตรียมตัวในการได้วาที ซึ่งมีการพูดแบบหักล้างเหตุผลของฝ่ายตรงข้าม
(หมายเหตุ ควรต้องมีการผลัดเปลี่ยนสำหรับผู้ได้วาที ให้ผู้ที่ยังไม่ได้ได้วาทีออกมาเป็นผู้ได้วาที)

4.6 นักเรียนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวเกี่ยวกับประเด็นที่ตนได้รับ เป็นเรียงความของตนเอง

จุดประสงค์ที่ 5 การชี้ให้เห็นถึงการอ้างเหตุผลที่ดีและการอ้างเหตุผลที่ไม่ดี

การระบุและการประเมินการอ้างเหตุผลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเตรียมการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว การอ้างเหตุผลที่ดีเพียงเหตุผลเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้ตัดสินใจได้ว่ามีศักยภาพและน่าเชื่อถือมากกว่าเหตุผลอื่น ๆ นอกจากนี้ควรได้รับพิจารณาการอ้างเหตุผลที่ยังไม่ดีด้วย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการอ้างเหตุผลสนับสนุนที่ไม่เป็นความจริง

วิธีการสอน

5.1 ครูสนทนาถึงความสำคัญของการประเมินการที่อ้างเหตุผล และการประเมินการอ้างเหตุผลใดที่ดีและการอ้างเหตุผลที่ไม่ดี ควรมีการเพิ่มเติมเหตุผลใดอีก

5.2 ครูอ่านบทความเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้เขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

5.3 ครูเขียนประเด็นให้นักเรียนได้พิจารณาและตอบคำถามตามขั้นตอนดังนี้

5.3.1 นักเรียนทั้งสองฝ่ายแสดงความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องที่กำหนดให้เขียนเรียงความแบบโน้มน้าว พร้อมด้วยอ้างเหตุผลที่ดีหรือไม่ดีต่อเรื่องที่ได้กำหนดให้เขียนเรียงความแบบโน้มนำนั้

5.3.2 ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ให้ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้เขียนเรียงความแบบโน้มน้าว พร้อมกับระบุเหตุผลของการที่ตัดสินใจของกลุ่ม

5.3.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานให้เพื่อนในห้องฟังผลการตัดสินใจของกลุ่ม

5.4 ครูให้คำแนะนำการอ้างเหตุผลของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่า การอ้างเหตุผลกลุ่มใดดีและกลุ่มใดยังไม่ดี พร้อมให้คำแนะนำในสิ่งที่ต้องเพิ่มเติม

5.5 นักเรียนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้อภิปรายเป็นเรียงความของตนเอง

5.6 ครูและนักเรียนนั้นร่วมกันพิจารณาการอ้างเหตุผลของนักเรียนว่าของนักเรียนคนใดเขียนได้มีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ สำหรับนักเรียนคนที่เขียนการอ้างเหตุผลยังไม่ดี

ครูและนักเรียนจะช่วยแนะนำการอ้างเหตุผลเพิ่มเติมเพื่อให้น่าเชื่อถือ ซึ่งในการพิจารณาครูให้นักเรียนขีดเส้นใต้ แล้วเขียน

ดี แทน การเขียนที่มีการอ้างเหตุผลน่าเชื่อถือดีแล้ว
ปรับปรุง แทน การเขียนที่มีการอ้างเหตุผลยังไม่น่าเชื่อถือ

จุดประสงค์ที่ 6 การสนับสนุนทัศนคติของตนเอง

การอ้างเหตุผลจะน่าเชื่อถือมากขึ้นและน่าสนใจสำหรับผู้อ่าน ถ้าผู้เขียนสามารถพิสูจน์ด้วยหลักฐานข้อมูลอย่างเพียงพอ

วิธีการสอน

6.1 นักเรียนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว ตามหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

6.2 นักเรียนจับคู่กันปรึกษากับเพื่อนเกี่ยวกับการอ้างเหตุผลที่ตนเขียนมา มีการเพิ่มเติมการให้รายละเอียดสนับสนุนเพื่อให้ผู้อ่านเชื่อถือ ซึ่งนักเรียนแต่ละคู่จะผลัดกันแนะนำและช่วยในการอ้างเหตุผลเพิ่มเติม

6.3 นักเรียนแต่ละคนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวในหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ใหม่อีกครั้ง โดยจะเพิ่มเติมรายละเอียดสนับสนุนการอ้างเหตุผลตามที่ได้รับคำแนะนำ

4.3 สร้างแผนการสอน แผนการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทกอสกี ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนเขียนของเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995) มาเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร งานวิจัย วารสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเขียนการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว (persuasive essays) ตามแนวคิดของไวทกอสกี (Burkhalter, 1995) หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

2. กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสอน โดยคัดเลือกบทอ่านจดหมาย วิดีทัศน์ มีวิธีการดังนี้

1) บทอ่าน ผู้วิจัยคัดเลือกบทอ่านที่มีลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าวเนื้อหาอยู่ในความสนใจของนักเรียน มีขนาดความยาวของบทอ่านเหมาะสมและเป็นเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับบทเรียน

2) การยกตัวอย่างสถานการณ์ ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างสถานการณ์ที่นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น

3) จุดหมาย ผู้วิจัยได้แต่งจุดหมายมีลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าว ซึ่งเป็นการเขียนจุดหมายโต้ตอบเกี่ยวกับสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง มีทั้งการเขียนเหตุผลสนับสนุนเหตุผลของฝ่ายตนและเขียนโน้มน้าวผู้รับจุดหมายให้มีความคิดเห็นคล้ายตามความคิดของตน

4) วัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้คัดเลือกวัตถุประสงค์ที่มีเนื้อหาที่มีลักษณะโน้มน้าว เนื้อหาอยู่ในความสนใจของนักเรียน มีขนาดความยาวของเนื้อหาเหมาะสม ประมาณ 5-8 นาที และเป็นเนื้อเรื่องที่ช่วยโน้มน้าวให้นักเรียนเกิดลักษณะนิสัยที่ดี

3. การเขียนแผนการสอน โดยนำเนื้อหาที่คัดเลือกได้มาประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนของจุดประสงค์ของหลักสูตรการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกี ซึ่งเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995) ได้นำมาประยุกต์เป็นหลักสูตรการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวไว้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว ประกอบด้วย 6 จุดประสงค์ จุดประสงค์ละ 2 แผนการสอน จำนวนทั้งสิ้น 12 แผนการสอน แต่ละแผนประกอบด้วย จุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เฉพาะ เวลาที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล สื่อประกอบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบการสอน ซึ่งแผนการสอนทั้งหมด 12 แผนการสอนมีความสัมพันธ์กับหลักสูตรการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวคอกทสกีของการวิจัยครั้งนี้ โดยมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

3.1 จุดประสงค์ที่ 1 การสอนให้นักเรียนรู้จักเรียงความแบบโน้มน้าว

โดยเรียงความแบบโน้มน้าว คือ เรียงความที่เขียนเพื่อให้ผู้อ่านเห็นด้วยกับคำของร้อง คำแนะนำ หรือทรรศณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรียงความที่แตกต่างจากเรียงความและบทความอื่น ๆ ลักษณะของแผนการสอนของจุดประสงค์นี้ ประกอบด้วย 2 แผนการสอนคือ

แผนการสอนที่ 1 ลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าว ซึ่งเป็นการเขียนอธิบายให้เห็นถึงการเขียนที่มีลักษณะโน้มน้าว

แผนการสอนที่ 2 โครงสร้างการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว ซึ่งเป็นการอธิบายให้นักเรียนทราบถึงรูปแบบโครงสร้างการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

ทั้ง 2 แผนการสอนนี้ ผู้วิจัยใช้บทอ่านเป็นสื่อประกอบการเรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของจุดประสงค์ของหลักสูตรนี้

3.2 จุดประสงค์ที่ 2 การช่วยนักเรียนในการพัฒนาการอ้างเหตุผล และคาดหมายข้อคัดค้านของผู้อ่าน

โดยวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งของการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว ก็คือการคาดหมายข้อคัดค้านของผู้อ่านล่วงหน้าแล้วอ้างเหตุผลข้อมูล และการเขียนรายละเอียดสนับสนุนอย่างเพียงพอก่อนที่ผู้อ่านจะแสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วย แผนการสอนของจุดประสงค์นี้ ประกอบด้วย 2 แผนการสอน คือ

แผนการสอนที่ 1 การนำนกแก้วเข้ามาเลี้ยงในห้องเรียน โดยแผนการสอนนี้ นักเรียนได้ฝึกการอ้างเหตุผล

แผนการสอนที่ 2 มาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กันเถอะ โดยแผนการสอนนี้ นักเรียนได้ฝึกการอ้างเหตุผลและการคาดหมายข้อคัดค้านของผู้อ่าน เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นด้วย

ทั้ง 2 แผนการสอนนี้ ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างสถานการณ์และตัวอย่างจดหมายที่มีลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าวเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของจุดประสงค์นี้

3.3 จุดประสงค์ที่ 3 การกระตุ้นให้นักเรียนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว การที่นักเรียนได้ชมวิดีโอที่ตลก ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าไปสู่การอภิปราย การได้วาที จะช่วยนักเรียนการพัฒนาการอ้างเหตุผล ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว แผนการสอนของจุดประสงค์นี้ ประกอบด้วย 2 แผนการสอน คือ

แผนการสอนที่ 1 มอญซ่อนผ้า...การละเล่นที่น่าสนใจของไทย

แผนการสอนที่ 2 สงกรานต์...ประเพณีที่ยังคงมีความสำคัญ

ทั้ง 2 แผนการสอนนี้ ผู้วิจัยใช้วิดีโอที่ตลกเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของจุดประสงค์นี้

3.4 จุดประสงค์ที่ 4 การเปลี่ยนวิธีการอ้างเหตุผลจากการพูดเป็นการอ้างเหตุผลด้วยการเขียน.

ขั้นนี้เป็นขั้นที่สำคัญ เพราะเด็กรู้สึกสบายกับการที่ได้แต่คิดแต่ยังไม่ได้เขียน การได้ได้วาที อภิปรายถกเถียงกันจะทำให้นักเรียนได้เตรียมข้อมูลในการอ้างเหตุผล

กิจกรรมนี้ส่งผลดีมาก เพราะจะทำให้นักเรียนได้ร่วมกันและได้ปรับปรุงความคิดที่ยังไม่สมบูรณ์
แผนการสอนของจุดประสงค์นี้ประกอบด้วย 2 แผนการสอน คือ

แผนการสอนที่ 1 หัวข้อแข่ง...อุทยานการท่องเที่ยวที่เลื่องชื่อที่
สุดของไทย

แผนการสอนที่ 2 โฟนทางการละเล่นของเด็กไทยที่ให้ความสนุก
ทั้ง 2 แผนการสอนนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีทัศน์เป็นสื่อประกอบการเรียน
การสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของจุดประสงค์นี้

3.5 จุดประสงค์ที่ 5 การชี้ให้เห็นถึงการอ้างเหตุผลที่ดีและการอ้างเหตุ
ผลที่ไม่ดี

การระบุและการประเมินการอ้างเหตุผลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการ-
เตรียมการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว การอ้างเหตุผลที่ดีเพียงเหตุผลเดียวเท่านั้นที่ช่วยให้ตัด
สนใจได้ว่า มีศักยภาพและน่าเชื่อถือมากกว่าเหตุผลอื่น ๆ นอกจากนี้ควรได้พิจารณาการ
อ้างเหตุผลที่ยังไม่ดีด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะการอ้างเหตุผลสนับสนุนที่ไม่เป็นความจริง
แผนการสอนของจุดประสงค์นี้ ประกอบด้วย 2 แผนการสอน คือ

แผนการสอนที่ 1 กล้วย...พืชที่ทรงคุณค่าของไทย
แผนการสอนที่ 2 ชุนน้ำอินทนนท์...เส้นเลือดใหญ่ของ
ประเทศไทย

ทั้ง 2 แผนการสอนนี้ ผู้วิจัยใช้บทอ่านแบบโน้มน้าวเป็นสื่อ
ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของจุดประสงค์ของหลักสูตรนี้

3.6 จุดประสงค์ที่ 6 การสนับสนุนทรรศนะของตนเอง
การอ้างเหตุผลจะน่าเชื่อถือมากขึ้น และน่าสนใจสำหรับผู้อ่าน
ถ้าผู้เขียนสามารถพิสูจน์ด้วยหลักฐานข้อมูลอย่างเพียงพอ แผนการสอนของจุดประสงค์นี้
ประกอบด้วย 2 แผนการสอน คือ

แผนการสอนที่ 1 หมากเก็บ...การเล่นของไทยที่ควรส่งเสริม
โดยแผนการสอนนี้ นักเรียนได้ฝึกการอ้างเหตุผลที่สนับสนุนและคัดค้านกับเรื่องที่กำหนด
แผนการสอนที่ 2 การนำพืชมานำปลูกเพื่อประดับห้องเรียน
โดยแผนการสอนนี้ นักเรียนได้ฝึกการอ้างเหตุผลและฝึกการเสนอเหตุผลเพิ่มเติมเพื่อโน้มน้าวให้ครู
เห็นด้วยกับประเด็นที่กำหนด

แผนการสอนที่ 1 ผู้วิจัยใช้วิธีทัศน์เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ส่วนแผนการสอนที่ 2 ใช้การยกตัวอย่างสถานการณ์เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของจุดประสงค์นี้

แผนการสอนทั้ง 12 แผนการสอน นอกจากแผนการสอนที่ 1 ลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าว และแผนการสอนที่ 2 โครงสร้างการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว ผู้วิจัยเรียงลำดับเป็นไปตามขั้นตอนของเนื้อหาที่ต้องให้นักเรียนเรียนรู้ตามลำดับ ส่วนแผนการสอนที่ 3 ถึงแผนการสอนที่ 12 การจัดเรียงสาระของสื่อการเรียนการสอนตามลำดับแผนการสอนโดยสอนสลับกันดังนี้ คือ แผนการสอนที่มีสาระของสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับในชีวิตประจำวัน (แผนการสอนที่ 3, 6, 9 และ 12) แผนการสอนที่มีสาระของสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับอุทยานการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทย เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนรักเมืองไทย อนุรักษ์ และรักษาสิ่งแวดล้อมให้อยู่ตลอดไป (แผนการสอนที่ 4, 7 และ 10) และแผนการสอนที่มีสาระของสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับการละเล่นและการเล่นของไทย เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดงามให้อยู่สืบไป (แผนการสอนที่ 5, 8 และ 11) แล้วจะเวียนกลับมาที่แผนการสอนที่มีสาระของสื่อการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับในชีวิตประจำวันตามลำดับ นำเสนอดังตารางที่ 7 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 สรุปแผนการสอนทั้งหมด 12 แผน

จุดประสงค์	แผนการสอนที่	ชื่อเรื่องของแผนการสอน
1. การสอนให้นักเรียนรู้จัก เรียงความแบบโน้มน้าว	1	ลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าว
	2	โครงสร้างการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว
2. การช่วยนักเรียนในการพัฒนา การอ้างเหตุผลและคาดหมาย ข้อคัดค้านของผู้อ่าน	3	การนำนกแก้วเข้ามาเลี้ยงในห้องเรียน
	4	มาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กันเถอะ
3. การกระตุ้นให้นักเรียนเขียน เรียงความแบบโน้มน้าว	5	มอญซ่อนผ้า...การละเล่นที่น่าสนใจของไทย
	6	สงกรานต์...ประเพณีที่ยังคงมีความสำคัญ
4. การเปลี่ยนวิธีการอ้างเหตุผล จากการพูดเป็นการอ้าง เหตุผลด้วยการเขียน	7	ห้วยขาแข้ง...อุทยานการท่องเที่ยวที่เลื่องชื่อ ที่สุดของไทย
	8	โพงพางการละเล่นของเด็กไทยที่ให้ความสนุก
5. การชี้ให้เห็นถึงการอ้างเหตุผล ที่ดีและการอ้างเหตุผลที่ไม่ดี	9	กล้วย...พืชที่ทรงคุณค่าของไทย
	10	ขุนน้ำอินทนนท์...เส้นเลือดใหญ่ของประเทศไทย
6. การสนับสนุนพรคนะของ ตนเอง	11	หมากเก็บ...การเล่นของไทยที่ควรส่งเสริม
	12	การนำพุดต่างมาปลูกเพื่อประดับห้องเรียน

4. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ
พิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เฉพาะ เวลาที่ใช้ กิจกรรมการ

เรียนการสอน การประเมินผล สื่อประกอบการเรียนการสอน และเอกสารประกอบการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. นำแผนการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 แผนการสอน คือ แผนการสอนที่ 1 ลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าว แผนการสอนที่ 2 โครงสร้างการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว และแผนการสอนที่ 3 การนำนกแก้วเข้ามาเลี้ยงในห้องเรียน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากร ทั้งนี้เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ และความเหมาะสมของแผนการสอนทั้งหมด จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากร

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

5.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อแจ้งให้ครูประจำชั้นและครูผู้สอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นตัวอย่างประชากร

5.2 วัดความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลท์ (Burkhalter, 1995) กับตัวอย่างประชากรก่อนการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลท์ (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลท์ (Burkhalter, 1995)

5.3 ดำเนินการทดลองด้วยตนเองตามแนวการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลท์ ซึ่งเบอร์คัลเตอร์ (Burkhalter, 1995) ได้นำมาประยุกต์เป็นหลักสูตรการสอนการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลท์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแนวคิดดังกล่าว โดยหลักสูตรของการสอนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวประกอบด้วย 6 จุดประสงค์ คือ

จุดประสงค์ที่ 1 การสอนให้นักเรียนรู้จักเรียงความแบบโน้มน้าว

จุดประสงค์ที่ 2 การช่วยนักเรียนในการพัฒนาการอ้างเหตุผลและคำตความ
ข้อคิดค้นของผู้อ่าน

จุดประสงค์ที่ 3 การกระตุ้นให้นักเรียนเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว

จุดประสงค์ที่ 4 การเปลี่ยนวิธีการอ้างเหตุผลจากการพูดเป็นการอ้างเหตุผล
ด้วยการเขียน

จุดประสงค์ที่ 5 การชี้ให้เห็นถึงการอ้างเหตุผลที่ดีและการอ้างเหตุผลที่ไม่ดี

จุดประสงค์ที่ 6 การสนับสนุนทรรศนะของตนเอง

ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น จำนวน 12 แผนการ
สอน โดยใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง (3 คาบ ๆ ละ 20 นาที) ใช้เวลาในการดำเนินการ 3
สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน คือ วันจันทร์ - วันศุกร์ ในช่วงเวลาของการเรียนวิชาภาษาไทย
รวมใช้เวลาทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง (42 คาบ) โดยเริ่มดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539
ตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 17 มีนาคม 2540

ในระหว่างดำเนินการทดลองผู้วิจัยนั้นได้รวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติม
โดยการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมแบบไม่เป็นทางการ เช่น การแสดงความสนใจในการเรียน
การแสดงความคิดเห็นในการคิดหาเหตุผล การคาดหมายข้อคัดค้านของผู้อ่าน การเสนอเหตุ
เพื่อการโน้มน้าว ผลงานการตรวจเรียงความ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อดู
พัฒนาการเรียนรู้และนำข้อมูลที่ได้มาประกอบประกอบการอภิปรายผลต่อไป

5.4 วัดความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของ
ไวทอลท์ (Burkhalter, 1995) ของตัวอย่างประชากรหลังการทดลอง (post-test) โดยใช้
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวตามแนวคิดของไวทอลท์
(Burkhalter, 1995) (post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม โดยรายละเอียดของวัน เวลา และ
กิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย นำเสนอดังตารางที่ 8 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 รายละเอียดของวัน เวลา และกิจกรรมที่ใช้ในการวิจัย

วัน	เดือน	ปี	เวลา	กิจกรรม
26	กุมภาพันธ์	2540	09.00 - 10.00 น.	pre - test
27	กุมภาพันธ์	2540	08.00 - 09.00 น.	แผนการสอนที่ 1 ลักษณะการเขียนแบบโน้มน้าว
28	กุมภาพันธ์	2540	13.00 - 14.00 น.	แผนการสอนที่ 2 โครงสร้างการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าว
3	มีนาคม	2540	13.00 - 14.00 น.	แผนการสอนที่ 3 การนำนกแก้วเข้ามาเลี้ยงในห้องเรียน
4	มีนาคม	2540	14.00 - 15.00 น.	แผนการสอนที่ 4 มาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กันเถอะ
5	มีนาคม	2540	09.00 - 10.00 น.	แผนการสอนที่ 5 มอญซ่อนผ้า...การละเล่นที่นำสนใจของไทย
6	มีนาคม	2540	08.00 - 09.00 น.	แผนการสอนที่ 6 สงกรานต์...ประเพณีที่ยังคงมีความสำคัญ
7	มีนาคม	2540	13.00 - 14.00 น.	แผนการสอนที่ 7 ห้วยขาแข้ง...อุทยานการท่องเที่ยวที่เลื่องชื่อที่สุดของไทย
10	มีนาคม	2540	13.00 - 14.00 น.	แผนการสอนที่ 8 โฟงหางการละเล่นของไทยที่ให้ความสนุก
11	มีนาคม	2540	14.00 - 15.00 น.	แผนการสอนที่ 9 กล้วย...พืชที่ทรงคุณค่าของไทย
12	มีนาคม	2540	09.00 - 10.00 น.	แผนการสอนที่ 10 ชุนน้ำอินทนนท์...เส้นเลือดใหญ่ของไทย
13	มีนาคม	2540	08.00 - 09.00 น.	แผนการสอนที่ 11 หมากเก็บ...การเล่นของไทยที่ควรส่งเสริม
14	มีนาคม	2540	13.00 - 14.00 น.	แผนการสอนที่ 12 การนำพหุต่างมาปลูกเพื่อประดับห้องเรียน
17	มีนาคม	2540	13.00 - 14.00 น.	Post - test

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้ำหนักตามแนวคิดของไวทอทสกี ก่อนและหลังการทดลอง

6.2 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้ำหนักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลองด้วยวิธีการทดสอบการเขียนเรียงความแบบโน้มน้ำหนักตามแนวคิดของไวทอทสกี ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

6.3 นำคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้ำหนักตามแนวคิดของไวทอทสกี ขณะดำเนินการทดลองตั้งแต่จุดประสงค์ที่ 1 ถึงจุดประสงค์ที่ 6 มาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละจุดประสงค์ แล้วนำเสนอผลที่ได้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (mean) หรือมัชฌิมเลขาคณิต

สูตรที่ใช้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

$$\bar{x} = \text{มัชฌิมเลขาคณิต}$$

$$\sum x = \text{ผลรวมของคะแนนทั้ง } N \text{ จำนวน}$$

$$N = \text{จำนวนคะแนนทั้งหมด}$$

(อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2535)

2. การคำนวณหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

สูตรที่ใช้

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N-1}}$$

$$\text{S.D.} = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน}$$

$$x = \text{คะแนนแต่ละจำนวน}$$

$$\begin{aligned}\bar{X} &= \text{คะแนนเฉลี่ยหรือค่าเฉลี่ย} \\ N &= \text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด}\end{aligned}$$

(อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2535)

3. การทดสอบค่าที (t - test) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความแบบโน้มน้าวของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

สูตรที่ใช้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N(N-1)}}$$

t = อัตราส่วนวิกฤต

ΣD = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ΣD^2 = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

(อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2535)

4. การหาค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านและผู้วิจัยรวม 4 คน โดยหาค่าสหพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X\Sigma Y}{\sqrt{[N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

r_{xy} = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

X = คะแนนที่ให้โดยผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1

Y = คะแนนที่ให้โดยผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2

N = จำนวนนักเรียน

(อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2535)